

Wrocław, dnia 1 kwietnia 2015r.

Sygn. akt: OSD 8/15

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych

z dnia 1 kwietnia 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędziowie: r. pr. Robert Staszewski
r. pr. Jacek Dzedzyk

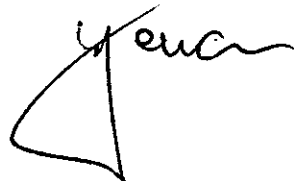
Protokolant: apl. radc. Katarzyna Cierniewska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Magdaleny Kotulla

w sprawie zażalenia r. pr. [REDACTED] na udzielenie mu przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w dniu 7 stycznia 2015 r. ostrzeżenia dziekańskiego (sygn. akt OIRP/42/2015)

Po rozpoznaniu ww. zażalenia Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy, nałożone na r. pr. [REDACTED] ostrzeżenie dziekańskie z dnia 07 stycznia 2015 r., wydane w sprawie sygn. akt OIRP/42/2015,
- II. kosztami postępowania w kwocie 835,80 zł (*osiemset trzydzieści pięć złotych 80/100*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

Zdaniem oddzielnym
Jacek Dzedzyk

UZASADNIENIE

Efektem skargi p. [REDAKTOWANE] z dnia 17 czerwca 2014r. na radcę prawnego [REDAKTOWANE] było, udzielone mec. [REDAKTOWANE] w dniu 07 stycznia 2015 r., ostrzeżenia dziekańskiego w związku z popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 6 ust 2, art. 27 ust. 3 i 6, art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, art. 3 ust 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2014, poz. 637), które polegało na naruszeniu godności zawodu radcy prawnego, nie zachowaniu zawodowego dystansu do sprawy, wyrażaniu własnych opinii i osobistego stosunku do uczestników postępowania, co nie było uzasadnione rzeczową potrzebą. W pozostałym zakresie zarzutów wskazanych w skardze, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE], postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 r., umorzył dochodzenie w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk.

Pismem z dnia 20 stycznia 2015 r. radca prawny [REDAKTOWANE] wniósł odwołanie od ostrzeżenia dziekańskiego, zarzucając mu naruszenie art. 68 ust. 1 i 4 ustawy o radach prawnych, art. 11 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy o radach prawnych oraz w zw. z art. 27 ust. 6 KERP, art. 7 i 410 kpk, art. 7 ustawy o Prokuraturze, błędną wykładnię art. 30 KERP oraz błędną wykładnię art. 27 ust. 3 KERP.

Wraz z odwołaniem [REDAKTOWANE] dołączył m.in. pisma procesowe stron, składane do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE], postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] III Wydział Rodzinny i Nieletnich wydane w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem, postanowienie Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 11.09.2013 r., wydanego w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem, wyrok Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 27.08.2014 r., wydany w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem oraz wniósł o uchylenie ostrzeżenia dziekańskiego i umorzenie postępowania.

Sąd zważył co następuje.

Zdaniem Sądu odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie z podanych niżej powodów.

Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych i aplikantów, zostały określone w art. 64 i nast. ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ww. ustawy, odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają radcowie prawni za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W konkretnym przypadku, podstawą udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego było przede wszystkim naruszenie przez [REDAKTOWANE] przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegające na nie zachowaniu zawodowego dystansu do spraw, wyrażaniu własnych opinii i osobistego stosunku do uczestników postępowania, co nie było uzasadnione rzeczową potrzebą.

Podstawowymi elementami podlegającym ocenie Sądu w niniejszej sprawie (poza elementami proceduralnymi, sygnalizowanymi przez [REDAKTOWANE] w odwołaniu), było ustalenie czy użyte przez niego w piśmie z dnia 30 maja 2014 r. zwroty (które następnie stały

się podstawą do udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego), powinny skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną czy może mieścić się w ramach rzeczowej potrzeby.

Zgromadzony materiał dowodowy oraz stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budziły wątpliwości.

Zdaniem Sądu, r. [REDAKTOWANE], występując jako pełnomocnik Pani [REDAKTOWANE], opiekuna prawnego ubezwłasnowolnionej całkowicie [REDAKTOWANE], w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE], I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] w składanym przez siebie piśmie procesowym z 30 maja 2014 r., naruszył wskazywane wyżej przepisu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez użycie sformułowań, które m.in. jednoznacznie wskazywały na jego osobisty i emocjonalny (negatywny) stosunek do stron procesu. Zachowanie takie nie powinno mieć miejsca, szczególnie w przypadku gdy użyte przez [REDAKTOWANE] zwroty zawarte były w piśmie procesowym, dotyczącym świadków, stron oraz ich czynności procesowych.

Analizując niniejszą sprawę, Sąd zapoznał się również z dokumentacją postępowań sądowych, dołączoną przez [REDAKTOWANE] do akt postępowania dyscyplinarnego, które w jego przekonaniu, uzasadniały użycie w piśmie procesowym z dnia 30 maja 2014 r. zwrotów, objętych niniejszym postępowaniem. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, niezależnie od oceny etycznej i moralnej działań osób biorących udział w postępowaniu sądowym, radca prawny zobowiązany jest unikać w swoich wypowiedziach sformułowań i zwrotów mogących zaostrzać konflikt (o czym wprost mówi art. 27 ust. 3 KERP) jak również jego wypowiedzi nie mogą przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą (art. 27 ust. 6 KERP), która w konkretnym przypadku, została przekroczona. Powyższe jest o tyle istotne, że pominięcie przedmiotowych zwrotów w piśmie z dnia 30 maja 2014 r., w żaden sposób nie zmieniłoby zarówno znaczenia procesowego jak i merytorycznego złożonego pisma.

Argumentacja [REDAKTOWANE] polegająca na usprawiedliwianiu zarówno formy jak i znaczenia użytych przez niego zwrotów, w związku z działaniami lub zachowaniem przeciwników procesowych, nie zasługuje na uwzględnienie. W ramach postępowania sądowego, profesjonalny pełnomocnik ma możliwość przekazywania swoich uwag i opinii (w tym również uwag, nt. wiarygodności świadków i nagannych zachowań stron) przy użyciu sformułowań, które precyzyjnie oddadzą znaczenie jego wypowiedzi i nie będą naruszały przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a tym samym nie będą wiązały się z ryzykiem ewentualnego postępowania dyscyplinarnego jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd w pełni podziela argumentację, uzasadniającą udzielenie [REDAKTOWANE] ostrzeżenia dziekańskiego, zwraca jednocześnie uwagę na fakt, że ostrzeżenie dziekańskie nie jest karą dyscyplinarną, których katalog, zawarty został w art. 65 ustawy o radcach prawnych, nie niesie za sobą ujemnych konsekwencji dla radcy prawnego a interpretowane winno być jako zwrócenie uwagi na problem i zmobilizowanie do unikania podobnych zachowań w przyszłości.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 70 (6) ust. 2 ustawy o radach prawnych.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.

